

ved Finanslovforslaget og ville blive det end mere ved et Lovforslag, jeg haaber i en nær Fremtid at have den Ære at fremsætte for det høje Ting; saa jeg tror godt, vi kunne lade Saksen hvile i Øjeblikket, hvad angaar det Punkt, vi her beskæftige os med. Dette Spørgsmaal er drøftet ved Samraadene, jeg fraraader at røre mere ved det foreløbig. Kommer Tid, kommer Raad, maaske ogsaa til at røre ved dette Punkt; den Tid, den Sorg.

Det næste Spørgsmaal vedrører Have dyrkningens Fremme. Der er fra Ministeriets Side stillet Forslag om en Konsulent i Haveplantesygdomme; jeg skal henvise til, hvad der i Anmærkningerne i den Henseende er anført. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) mente, at Andragendet om denne Konsulent i Haveplantesygdomme ikke havde tilstrækkelig Tilslutning indenfor Havemændenes Kreds, i alt Fald ikke i nogen større Grad. Mit Indtryk er det modsatte, og hertil kommer, at Ansættelsen af en saadan Konsulent er varmt anbefalet af Statens Konsulent i Haveplantesygdomme, Professor Kølpin Ravn. Det er min Overbevisning, at der netop, som Situationen er paa dette Omraade, vil kunne udrettes meget ved denne Konsulents Virksomhed. Det er 2,500 Kr., det drejer sig om. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man havde bevilget de 2,500 Kr. her og ladet være at forhøje en anden senere Post med et tilsvarende Beløb, nemlig Posten til Medhjælp ved Ordning og Ledelse af Rejser og Uddeling af Premier for Husmænd, saa vilde ogsaa de, for hvis Skyld denne sidste Post er forhøjet, i Virkeligheden have haft mere Udbytte af de 2,500 Kr., end de faa nu ved denne Forkastelse paa det ene Sted og Indførelse paa det andet, som vil foregaa efter Finansudvalgets Indstilling. Men naturligvis, naar det højtærede Finansudvalg er enig om, at de 2,500 Kr. til Havebrugskonsulenten ikke bør staa paa Finansloven, komme de heller ikke til at staa der, selv om jeg med grædende Taarer bad om det.

Det næste Spørgsmaal angaar et Samraad vedrørende Tilskud til Lettelse af Mergeltransport og Transport af Gødningsskalk. Med Hensyn til det kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) oplyste for Tinget, og af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg ikke komme ind paa de Bemærkninger, som jeg ellers, før jeg havde hørt den ærede Ordfører, vilde have fremsat angaaende denne Sag. Jeg vil selvfølgelig

give det Udtryk i et Ændringsforslag til 3die Behandling i Henhold til det, der er sket ved Forhandlingen i Finansudvalget. Man er allerede i Hedeselskabet i Gang med at arbejde i Overensstemmelse med de ved Forhandlingerne i Finansudvalget tilvejebragte Forudsætninger. — Ogsaa om Tilskud til Forrentning af Laan til Anlæg af Mergelbaner er der ved Samraad forhandlet, navnlig om, at Staten skal træde til med en fast Renteprocent som Tilskud til Interessentskabernes Forrentning af deres Laan. Den ærede Ordfører mente og er vel saaledes i Overensstemmelse med Finansudvalget, at det var bedst, at Staten deltog i alle Tilfælde med 2 pCt. Om end jeg er enig i, at det kan være rigtigt at gaa til en fast Procent fra Statens Side, tror jeg dog, at det vilde være bedre at ordne det saaledes, at Staten ikke deltog med de 2 pCt., men med $\frac{2}{5}$ af den faktiske Rente. Saa faar ogsaa Staten sin Del af, hvad Renteydelsen gaar ned under 5 pCt., medens det, hvis man altid træder til med 2 pCt., bliver en Lettelse, der uforholdsmæssigt kommer det ene Interessentskab til gode i Modsætning til det andet. Men det er jo noget, vi kunne drøfte videre mellem anden og tredje Behandling. Jeg tror, at det er bedst at ordne det paa den Maade, at Staten deltager med $\frac{2}{5}$ af den faktiske Renteudgift, og jeg antager ikke, at der vil blive nogen Strid om den Ting ved de fortsatte Behandlinger.

Med Hensyn til „Hedebruget“ maa jeg udtale min særdeles Glæde og Tilfredsstillelse over Finansudvalgets Holdning her. Jeg havde været noget bange for, at denne Bevilling, der ikke overalt kan glæde sig ved Sympati, var i alvorlig Fare. Naar de Udtalelser, jeg har fremsat i Finansudvalget, have været bidragende til, at Udvalget har taget den Stilling, det har, er det naturligvis heldigt, at jeg er fremkommen med disse Udtalelser, og derfor skal jeg gentage dem her. Det, mine Udtalelser i Finansudvalget gik ud paa, var, at man skulde komme ind paa saadanne Regler, hvorefter der til hver Ansøger kun kan ydes Tilskud til 2—3 Tdr. Land nyopdyrket Hedejord aarlig, og at den samme Mand kun kan modtage Tilskud for et samlet Areal af indtil 20—25 Tdr. Land. Endvidere kommer dertil — jeg tror ikke, den ærede Ordfører omtalte det —, at jeg vilde finde det rigtigt, at den Mand, der i Forvejen har afopdyrket — nyt eller gammelt opdyrket — Land indtil et Areal af 25 Tdr., overhovedet intet Tilskud kan faa, og at den, der vel har opdyrket mindre end 25 Tdr. Land, men dog noget, det være sig